

Téma týdne

V Dubičném oslaví hospoda 30 let.

Je možné mít v menší obci otevřenou hospodu sedm dní v týdnu? Pomáhají plesy, maškarní a jiné společenské události.

Českobudějovicko – Je přímo v obci, v krásném prostředí, stylově zařízená. Přesto zeje prázdnou. Do Jihočeské hospody v Holašovicích se nájemci nehrnou.

Jan Jílek, starosta Jankova, pod něž Holašovice spadají, přiznává, že on sám je z nezájmu případných provozovatelů hospody, která se nachází v obci zapsané na seznam světového dědictví UNESCO, překvapený. „Mrzí mě to,“ komentoval situaci.

JAN JÍLEK

Hospoda tu fungovala nepřetržitě od roku 2007 do konce loňského roku, kdy původní nájemci vypověděli smlouvu. „Byly v tom osobní důvody,“ vysvětloval jankovský starosta s tím, že od té doby je prázdná.

ITÁLIE NEBO ČESKO?

A vyhlídky na její brzké obsazení nejsou příliš nadějně. Do dnešního dne se totiž do výběrového řízení o provozování místní hospody přihlásil jen jeden zájemce. Hledat tady budoucího nájemce přitom začali po posledních komunálních volbách, tedy koncem října. „Ten jediný přihlášený zájemce navíc ještě říkal, že provozuje tři pizzerie, tak budeme ve staročeské hospodě podávat turistům špagety?“ položil si starosta řečnickou otázku. „My bychom chtěli udržet koncept české kuchyně,“ řekl Jan Jílek.

BEZ ŠTAMGASTŮ. Po sedmi letech provozu skončil k poslednímu prosinci loňského roku v obecní hospodě v Holašovicích provozovatel. Ta tak zatím zeje prázdnou. Nájemci se sem totiž nehrnou. Foto: archiv obce

INVESTICE ZA PĚT SET TISÍC

Jen letos do hospody obec, v níž oslavili svůj sňatek jediní novomanželé, investovala pět set tisíc korun. „Vyšperkovali jsme to tam. Koupili jsme nový nábytek a i letos máme připravené další peníze na vylepšení,“ nastínil starosta Jankova. „Samozřejmě je třeba investovat do kuchyně, nakoupit nějaké vybavení, ale to už je na budoucím provozovateli,“ dodal.

VŠE JE O DOHODĚ

Navíc je mi jasné, že mít otevřeno v zimních měsících od pondělí do neděle je nemožné. „V letních měsících je to návštěvnost hospody opravdu slušná, v zimě už je to o něčem jiném,“ zmiňoval. I proto se

dle jeho slov mění cena nájmu v sezoně a mimo sezonu. „V zimě chceme, aby bylo otevřeno ve čtvrtek, pátek, sobotu, a to od 18 do 22 hodin,“ nastínil s tím, že ale všechno je o dohodě. „Samozřejmě se nesnažíme lidi vázat, aby tu seděli se třemi lidmi,“ poukázal na realitu zimních měsíců.

V HLAVNÍ ROLI PENÍZE

Také v Boršově nad Vltavou nemají dle slov starosty Jana Zemana přes zimní měsíce otevřeno všechny místní hospody sedm dní v týdnu. „Máme tu asi devět hospod, přičemž otevřená každý den je jen Archa,“ zmiňoval boršovský starosta. „Ta doba, kdy chlap sedl do hospody, dal si deset kousků a druhý den šel v klidu do práce, ta už je dávno pryč,“ řekl boršovský starosta. Cím to je? Penězi. Provozování hospody není za hubičku a hosté, kterých je pomálu, to nezachrání. „Koupíte padesáti

JAN ZEMAN

litrový sud, kde je sto piv, k tomu potřebujete čisté trubky a někoho, kdo s tím bude manipulovat. Pak přijde někdo, kdo bude tolerovat cenu 35 korun, dá si tři piva a půjde domů. Vy musíte zaplatit hospodu, teplo, elektřinu,“ zamýšlel se. „Dneska se nechá docela vydělat na jídle, to už ale musí být dobré, protože jsou lidé z těch všech televizních kuchařských pořadů poučení,“ dodal boršovský starosta.

Současně s tím poukazoval na jiný trend v pivní kultuře – popíjení zlatavého moku na domácí půdě. „Vyrábějí se soudky s pěti a deseti litry piva. To když se parta domluví a koupí jej, může popíjet na zahradě, na chatě, u někoho v garáži,“ přiblížil dnes už běžnou věc.

Jinde nájemce hledají

To v Plavu mohou místní do hospody zajít, kdy si vzpomenu, otevřeno tu mají celý týden. „Je to ale jen díky ochotě pana provozovatele. On to pořád drží,“ nešetřila Oldřiška Ribolová, starostka Plavu, chválou na současného provozovatele místní hospody, který je tu již deset let.

POŘÁD MUSÍ BÝT ŽIVO

Bez práce to dle jejích slov ale není, ba naopak. Provozovatel hospody se musí pěkně otáčet. „Přes léto si musí vydělat na tyto zimní měsíce, takže se zde konají svatby, různá školení, jednoduše od jara do podzimu se tu musí pořád něco dít,“ poukázala na to, že v zimních měsících návštěvnost tradičně netrhá rekordy. Konají se zde přitom bály, masopust, dětský den.

OSLAVÍ VÝROČÍ

Problém s fungováním obecní hospody nemají v Dubičném. Sedmého května tady oslaví dokonce již 30 let její existence. „Sice se měnili nájemci, ale nikdy nebyla zavřená,“ uvedl Vladimír Hronek, starosta Dubičného. „Teď nám vypověděly smlouvu současné nájemkyně, ale už máme další dva zájemce,“ dodal.

Otevřeno má místní hospoda každý den kromě úterý.

BEZ PŘESTÁVEK. Třicetileté fungování obecní hospody oslaví v květnu v Dubičném. Foto: archiv Deníku

„Přes léto si provozovatel musí vydělat na zimní měsíce, takže se zde konají svatby a různá školení. Jednoduše od jara do podzimu se tu musí něco dít.“

„Přes obědy je tu plno. V pondělí se tu schází šipkaři, ve středu se tu koná kurz tancování,“ poukázal starosta Dubičného na to, že se tu musí

stále něco dít.

PŘEŽIJÍ VESNICKÉ HOSPODY V 21. STOLETÍ?

Ať tak či tak, téměř všichni se shodují na jednom – doba se změnila. „Ráno lidé odejdou do práce, kde už nejsou sedm hodin, pak přijdou a zavřou se za nimi dveře. Ti, co se sem přistěhovali, pak už do hospody nezajdou vůbec,“ přemýšlela starostka Plavu. „Dříve lidé pracovali v blízkosti svého bydliště, dneska za prací dojíždějí. Pokud mají děti, vozí děti na kroužky a vracejí se až večer. Na hospodu tak jednoduše není čas,“ dodal starosta Jankova. (ks)

Komentář týdne

Odzvonila vesnickým hospodám hrana?

KLÁRA SKÁLOVÁ,
REDAKTORKA DENÍKU

U jednoho stolu pánové mastiči přší, od druhého se zase ozývá cinkot mincí, které dámy a pánové zde sedící potřebují jako zápisné k mariáši. Tak to před pár dny vypadalo v hospodě v Municích. Místní hospoda byla obsazená do toho posledního místečka. Nutno ale říct, že byla sobota.

Právě sobota je spolu s nedělí a pátkem podle provozovatelů vesnických hospod nejoblíbenějším návštěvním dnem štamgastů. V ostatní dny to podle nich až taková sláva není. Ve spoustě obcí hospodu ani nemají. Mokré, Hradce...to jen pro příklad.

Boršovský starosta Jan Zeman mi při diskuzi o případné budoucnosti hospod v menších obcích řekl, že ta doba, kdy muži chodili každý den do hospody, aby si dali deset kousků, a druhý den šli v pohodě do práce, je dávno pryč. „Hospoda ztratila punc lidovosti,“ dodal tehdy.

Dovolím si s ním souhlasit. Vymoženosti dnešní doby nám sice umožňují „zajet si“ za svými koničky v podstatě kamkoliv, na druhé straně tím ale obyvatelé nejedné vsi přichází o „společenské srdce“ obce. A to je teprve škoda. Venkovské hospody přeci nejsou jenom o pivu, ale o setkávání se – s kamarády, známými, lidmi, které jsme dlouho neviděli. A možná by nám pak tak dlouho netrvalo sehnat dobrého řemeslníka.